

[Knud Lind]

Begrundelse

I henhold til lov om vandforsyning § 30 kan grundejere, der efter § 29 i loven må ophøre med benyttelsen af egen vandforsyningsboring, have krav på erstatning for udgifterne ved tilslutningen til det fælles anlæg.

Der er således i loven kun regler om erstatning for grundejere med egen vandforsyningsboring, mens det samme ikke er tilfældet, når det drejer sig om grundejere, som må ophøre med benyttelsen af egen brønd.

Svar (17/3 89):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Når erstatningspligten er begrænset til kun at omfatte grundejere med egen boring og ikke grundejere med egen brønd, skyldes det, at brønde i det hele må betragtes som de mindst tilfredsstillende vandforsyningsanlæg.

Brønde vil som oftest være karakteriserede ved ringe teknisk standard og høj alder og i særlig grad være udsat for forurening og eventuelt udtørring som følge af, at vandindvindingen foregår fra de øverste jordlag.

Disse vandforsyningsanlæg bør derfor afløses af fælles vandforsyning, når det er praktisk muligt.

Begrænsningerne i erstatningsretten blev med denne begrundelse indført med vedtagelsen af den nye vandforsyningslov i 1978.

Med den viden om forureningstilstanden af drikkevandet fra disse enkeltbrønde, som vi i dag råder over, finder jeg ikke anledning til at ændre retstilstanden på dette område.

Spm. nr. S 666

Til *miljøministeren* (10/3 89) af:

Knud Lind (FP):

»Kan ministeren oplyse, efter hvilke cirkulærestemmelser kommunerne kontrollerer vandkvaliteten hvert femte år fra vandforsyningsanlæg i form af almindelige brønde til enkelthusstande?«

Begrundelse

Kommunerne er af egen drift allerede begyndt at foretage vilkårlige drikkevandskontrolprøver af private ejendommers brønde som en slags stikprøvekontrol, uagtet man ikke har

nogen begrundet mistanke om, at vandet i den pågældende brønd skulle være af ringe kvalitet.

Disse stikprøvekontroller er en yderligere belastning for borgere, som har bopæl i et landområde, og som ikke er tilsluttet offentligt eller privat vandværk.

Svar (17/3 89):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Med udstedelse af bekendtgørelse nr. 515 af 29. august 1988 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg er vandforsyninger, der alene forsyner en enkelt husstand, inddraget under det regelmæssige kommunale tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 1, litra a.

I medfør af bekendtgørelsens § 9 træffer kommunalbestyrelsen beslutning om de regelmæssige undersøgelsers hyppighed og omfang. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1. januar 1989.

Det bemærkes, at kommunalbestyrelsen også i medfør af tidligere bestemmelser på området havde adgang til at foretage analyser af vandet fra de pågældende anlæg med henblik på at kortlægge drikkevandskvaliteten i et område og eventuelt efterfølgende udarbejde projekter til en samlet løsning på konstaterede drikkevandsproblemer, eksempelvis ved udbygning af den almene vandforsyning.

Miljøstyrelsen vil om kort tid indlede en høringsprocedure vedrørende et nyt cirkulære om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, der mere detaljeret angiver anbefalinger til kommunerne i forbindelse med gennemførelse af den udvidede kontrol og eventuelle foranstaltninger som følger heraf.

Cirkulæret forventes udsendt i løbet af foråret 1989.

Spm. nr. S 667

Til *miljøministeren* (10/3 89) af:

Knud Lind (FP):

»Vil ministeren under hensyn til kommunernes meget stramme økonomi udsætte tidsfristen for kommunernes revision af vandløbsregulativerne?«

Begrundelse

De mange nye tiltag inden for miljøområdet, som er blevet lagt ud til kommunerne, har bety-